

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hovrätten för västra Sverige με διάταξη της 10ης Μαρτίου 2000 στην υπόθεση Kenny Roland Lyckeskog κατά Åklagarkammaren i Uddevalla

(Υπόθεση C-99/00)

(2000/C 149/47)

Με διάταξη της 10ης Μαρτίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Μαρτίου 2000, το Hovrätten för västra Sverige, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Kenny Roland Lyckeskog και Åklagarkammaren i Uddevalla που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Εμπίπτει στην έννοια του δικαστηρίου που διαλαμβάνεται στο άρθρο 234, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ ένα εθνικό δικαστήριο, το οποίο στην πράξη αποτελεί δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας, σε συγκεκριμένη υπόθεση, λόγω του ότι απαιτείται άδεια για την άσκηση αναίρεσεως προκειμένου η υπόθεση να εξεταστεί από το ανώτατο δικαστήριο της χώρας;
2. Μπορεί ένα δικαστήριο, υπό την έννοια του άρθρου 234, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, να μη ζητήσει την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως όταν θεωρεί ότι είναι σαφές πώς πρέπει να κριθούν τα ζητήματα κοινοτικού δικαίου που ανακύπτουν στην υπόθεση, έστω και αν τα ζητήματα αυτά δεν εμπίπτουν στη θεωρία της *acte clair* ή της *acte éclairé*;

Αν το Δικαστήριο ΕΚ δώσει αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα ή δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα και αρνητική στο δεύτερο ερώτημα, το Hovrätten επιθυμεί — αλλά σε άλλη περίπτωση όχι — να δοθεί απάντηση και στα υπόλοιπα ερωτήματα.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 918/83⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 46 έως 49 του κανονισμού, παρέχεται τελωνειακή ατέλεια για τα εμπορεύματα που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές των προερχομένων από τρίτες χώρες ταξιδιωτών, εφόσον πρόκειται για εισαγωγές μη εμπορικού χαρακτήρα. Προϋποθέτει τούτο ότι το είδος και η ποσότητα των εμπορευμάτων, από αντικειμενική άποψη, δεν πρέπει να δημιουργούν αμφιβολίες ως προς τη φύση της εισαγωγής; Ή μπορούν να ληφθούν υπόψη ο τρόπος διαβίωσης και οι συνήθειες του συγκεκριμένου ατόμου;
4. Ποια νομική σημασία έχουν οι κανονιστικές διατάξεις μιας εθνικής υπηρεσίας στις οποίες ορίζεται η ποσότητα ενός εμπορεύματος — επί του οποίου έχει εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΟΚ) 918/83 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών — για την οποία πρέπει κανονικά να χορηγείται τελωνειακή ατέλεια;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 16 Μαρτίου 2000

(Υπόθεση C-100/00)

(2000/C 149/48)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Richard Wainwright, κύριο νομικό σύμβουλο, και τον Giacinto Bisogni, εφέτη αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 16 Μαρτίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, υποβάλλοντας τους ηλεκτρικούς θερμοσίφωνες με θερμοσυσσωρευτή σε όρους ασφαλείας μη προβλεπόμενους από την οδηγία 73/23/ΕΟΚ⁽¹⁾ και, ως εκ τούτου, μη αναγνωρίζοντας στα προϊόντα που κατασκευάζονται σύμφωνα με το πρότυπο EN 60335-2-21 τεκμήριο συμβατότητας με τις απαιτήσεις της οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 9 της οδηγίας 73/23/ΕΟΚ προβλέπει την εν λόγω ρήτρα ασφαλείας, η οποία επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν περιοριστικά μέτρα για λόγους ασφαλείας ακόμη και όσον αφορά προϊόντα που κατασκευάζονται σύμφωνα με εναρμονισμένο πρότυπο. Τα μέτρα αυτά πρέπει να δικαιολογούνται από πραγματικά στοιχεία τα οποία να επιτρέπουν να συναχθεί ότι τα επίμαχα προϊόντα, καίτοι κατασκευάζονται σύμφωνα με το εναρμονισμένο πρότυπο, είναι δυνατόν να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των χρηστών. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, ελλείψει τέτοιων πραγματικών στοιχείων και, πάντως, ελλείψει τυπικής ανακοινώσεως κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 της οδηγίας 73/23/ΕΟΚ, οι ηλεκτρικοί θερμοσίφωνες με θερμοσυσσωρευτή που είναι σύμφωνοι προς το πρότυπο EN 60335-2-21 πρέπει να μπορούν να διατίθενται ελεύθερα στο εμπόριο χωρίς να υποβάλλονται σε κανέναν πρόσθετο όρο ασφαλείας.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 13/002, σ. 58.

⁽¹⁾ ΕΕ L 105 της 23.4.1983, σ. 1.